ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ
11
Νοεμβρίου
1921
Εθ.
Βίκτορος
Αν. ήλ. ψρ. 7 λ. 15
Δύσ. 5 λ. 51

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Έτος ΣΤ'. Αριθμός 1544
Γραφεία καὶ Τυπογραφεία :
Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Δ'
Τηλ. Διεύθυνσις : «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ.30	Ἐτησία Δρ.35	Ἐτησία Δρ.50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 21	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

11η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Στέμμα.— Θὰ ἦτο δύσκολον ν' ἀρνηθῇ κανεὶς ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἀπό τινων ἐτῶν δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν οὐδεμίαν τῶν ἀποκρίβηγμα ἐκείνο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἐναπομείναντες βασιλόκοσμοι οἶκοι τῆς Εὐρώπης.

Πρὸ ἡμῶν διατηρεῖ μεγάλην ἐπιβολὴν, σχεδὸν κρατεῖ τὰ ἡνία τῆς πολιτικῆς κινήσεως. Αὐτὴν δὲ τὴν στιγμὴν, ἀσφαλῶς ἡ Ἐθνοσυνέλευσις εὐρίσκεται εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἀπέναντι τῶν Ἀνακτόρων. Τὸ φαινόμενον, προφανῶς, εἶναι μοναδικὸν ἐν μέσῳ τῆς δημοκρατουμένης Εὐρώπης, ἐὰν δὲ καὶ ἡ ἐκδήλωσις του — συμπίπτουσα μὲ τὰς ἐκάστοτε πρωθυπουργίας τοῦ κ. Γούναρη — νὰ μὴ ἐμπνεύσῃ τὴν λαμπρὰς σκέψεις εἰς τὸν κοινωνικὸν μας μελετητὴν.

Τὸ φαινόμενον ὅμως αὐτὸ δὲν ἔχει ἐκεῖθεν μόνον σημασίαν. Συνδέεται μὲ ὑθεσιαστικὰ ζητήματα. Καὶτοι διανύομεν τὸν 20ὸν αἰῶνα, ὄχι ὀλίγοι ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας ἐξαιτοῦν τὴν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἀνοδόν των ἐκ τῆς εὐνοίας τοῦ Στέμματος, ἀρέσκα ὄχι πολὺ συντελεστικὸν εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν των καὶ τὴν ἐπίχρυσον τῆς νόμῳ ὑφισταμένης Δαΐκῆς κρεμαχίας. Ἐκ τῆς αὐτῆς εὐνοίας τοῦ Στέμματος φαίνεται ἐξαρτωμένη καὶ ἡ κατάληψις ἀνωτάτων θέσεων ἐν τῷ Στρατεύματι, τῇ Διπλωματίᾳ, Δικαιοσύνῃ καὶ Ἐκκλησίᾳ—πράγμα ποὺ προφανῶς ἔπρεπε ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν πρωτοβουλίαν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ πολίτευμα τῆς χώρας καὶ ὅπως συμβαίνει εἰς ἄλους τοὺς προηγμένους λαούς.

Παρεκτηρήσθη ἀκόμη ὅτι ἐνῷ ἐν Ἑλλάδι μόδεστον ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του Τύπος κατ' ἀρχὴν καὶ δόγμα βασιλόφρων, ἠδη ἐκοιόσεται ἐφημερίδες, ἀγγέλλεται δὲ ἡ ἔκδοσις καὶ νέων τοιούτων, βασιλοφρόνων ἀρχῶν, ποὺ σημαίνει ὅτι τὸ Στέμμα ἐντοῖς τὴν ὀργάνωσή καὶ διατήρησῃ τὴν ἰσχὺν καὶ ἐπιβολήν του. Τὸ πρᾶγμα ἔχει κατὰ τοῦτο σημασίαν, ὅτι ἐνῷ ἡ σύγχρονος ἡσυχος παγκοσμίως εἶναι πρὸς τὰ ἀριστερά, ἡ Ἑλλὰς στρέφεται πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν, μὴ διαγραφεῖσαν τόσον ἐντόνως οὔτε ἐπὶ Ὀθωνος ἀκόμη.

Πολὺ παραδόξως ὅμως καὶ ἐνῷ τοιοῦτον εἶναι σήμερον ἡ ἰσχὺς τῆς Βασιλείας, παρατηροῦνται πράξεις τινὲς μὴ συμβιβαζόμεναι πρὸς αὐτὴν. Ὑπάρχει ἐπὶ παραδείγματι πολυάριθμον καὶ πολυεξόδον «Σῶμα Ἀσφαλείας», τὸ ὁποῖον, καθ' ὅσον τουλάχιστον ἡμεῖς γνωρίζομεν, εἰς οὐδὲν εὐρωπαϊκὸν Ἀνακτοβούλιον ὑπάρχει—κατὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ παρ' ἡμῖν.

Ἀληθῶς ἀδυνατεῖ κανεὶς νὰ μὴ κάμῃ τὴν σκέψιν ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὸ σῶμα αὐτὸ, ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὸ Στράτευμα, μισθοδοτοῦνται κάπως ὑπέρογκα, διαμορφώνουν χαρακτῆρα ὄχι ἐκ τῶν συμπαθεστέρων, καὶ μὲ μίαν λέξιν, παρουσιάζουν τὸ Στέμμα διαρκῶς ἐν κινδύνῳ καὶ ὡς ἑτοιμον νὰ δώσῃ πάχυρ. Προφανῶς τὸ θέαμα δὲν εἶναι πολὺ συστατικὸν διὰ τὴν κρατοῦσαν μας ταξιν καὶ ἁρμονίαν.

Συνεχιζομένου τοῦ ἀνωτέρω παραδόξου, παρατηρεῖται ἐν Ἑλλάδι ἕνα ὅτοιμ τὸ δέον συχνὸν ἀδίκημα : Ἡ ἐνόβριοις τοῦ Βασιλέως. Στρατοδικεῖα καὶ κοινὰ ποιητικὰ δικαστήρια δεν παύουν ἐνδικάζοντα τοιαύτας ὑποθέσεις. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχουν δύο ζητήματα : α'.) διατί ἐμφανίζεται τόσον συχνὰ τὸ ἀδίκημα αὐτό ; β'.) ποῖαι ἀπηρίθησαν αἰώνος προσπάθειαι καὶ σκεπτεῖς αἱμαπηρότατοι πολεμικοὶ ἀγῶνες.

Ἀληθῶς μᾶς γεννᾷ μίαν ἀπορίαν : Διατί ἐν Εὐρώπῃ, ὅπου ὑπάρχουν καὶ δροῦν πολὺ ἄγρια σοσιαλιστικὰ κόμματα εἰς ὅλας των τὰς ἀποχρώσεις, καὶ τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστὸν, οὔτε γλῶσσαν μαρ' νησίου ὁμιλοῦν, οὔτε φέρονται μὲ τὸ γάντι ἀπέναντι τῆς Βασιλείας, δὲν καταδιώκονται, ἀλλ' ἀφίνονται ἐλεύθεροι οἱ πολῖται νὰ ἐκφράσουν τὰς σκέψεις καὶ αἰσθήματά των περὶ τοῦ θεσμοῦ, ἐνῷ παρ' ἡμῖν τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται ἔγκλημα καθοσιώσεως;

Ἀληθῶς τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα καὶ μερικὰ ἄλλα ἀκόμη ἀποσιωπούμενα, δίδουν μίαν ἐμφάνισιν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἐλάχιστα συγχρονισμένην.

***

Λαός.— Αὐτὴν τὴν στιγμὴν παρουσιάζει μίαν ψυχολογικὴν κατάστασιν κάπως ἐκπαθολογικὴν. Ἐνῷ παρίσταται πρὸ τοιοῦτον ἐσωτερικοῦ ξεχαρβαλώματος, μπρὸ τοιαύτης διπλωματικῆς καὶ πολεμικῆς ἀνεπαρκείας τῆς Κυβερνήσεως, ἱκανῶν ἄλλοτε ν' ἀνάψουν ἑκατὸν πυρκαϊὰς εἰς τὸν εὐέξαπτον καὶ ὑπερπατριώτην Ἑλληνικὸν Λαόν, ἠδη παρακολουθεῖ ὅλα αὐτὰ μὲ μίαν νευρικὴν ἀνασθησίαν, ἀποτελοῦσαν σύμπτωμα κοπώσεως καὶ νευρικῆς χαλαρώσεως.

Ἀπὸ μερίδα τινὰ μόνον, ἀπαριζομένην ἐκ τῶν προσδευτικοτέρων διανοουμένων στοιχείων τοῦ τόπου καὶ ἐκ τῶν πλέον πολιτικῶς ὡρίμων λαϊκῶν στρωμάτων παρατηρεῖται μία συχνὴ ἐνατένισις πρὸς τὸ πτῶμα τοῦ 1909—πράγμα ποὺ εἶναι καὶ ὁ μόνος ἐνθαρρυντικὸς οἰωνὸς διὰ τὴν ἀναγέννησιν καὶ ἐξυγίανσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλο σύμπτωμα νοσοῦντος ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι ἡ ἀνεύδεια τοῦ ἐξω Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ μῆνις αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἐλευθέρου διὰ τὸ μέγα πολιτικὸν του ὁλοσθῆμα. Ἡ ἐλλειψις αὐτῆ ἐνότητος καὶ συντονισμοῦ τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, ἡ ἀναρχία αὐτὴ σκέψεως καὶ αἰσθήματος, προφανῶς ἐξασθενεῖ τὴν δύναμιν καὶ ἐνεργητικότητα τῆς Ἑλλάδος, εἶναι δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐνδεικτικαὶ τῆς ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Ἔθνους, ἀνίκανους νὰ τὸ συσπειρώσουν καὶ τὸ ἐμπνεύσουν.

Μὲ ὅλ' αὐτὰ θὰ εἶχε κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι γενικῶς ἡ Ἑλλὰς ἐμφανίζεται ὡς ἀριστοῦστατον κρατίδιον, σχεδὸν πρωτόγονον ἔρμαιον φατριῶν καὶ προσώπων. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μεγάλων παγκοσμίων προβλημάτων ἀπασχολεῖ τὴν Ἑλληνικὴν σκέψιν, οὐδὲν γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ζήτημα ἐνατενίζεται, σύδεμία ἀπόψις πολιτισμοῦ συζητεῖται, ἀλλ' ὁλόκληρος ὁ βίος καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἑλλήνων στρέφονται πρωτογόνως περὶ οὐδ μόνον πρόσωπα—τὸν Βενιζέλον καὶ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ὡσὰν εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς ἀνθρώπους νὰ συνεκεντρώθη ὁλόκληρον τὸ νόημα τῆς Ζωῆς!

Ἀληθῶς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς διανοήσεως, δὲν ἐμφανίζεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς πολιτισμένον ἐπίπεδον.

***

Ἀπὸ τὴν μακρὰν μὲν, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀδρομερῆ, κατὰ τὸ δυνατὸν δὲ καὶ ἀντικειμενικὴν αὐτὴν ἐξέτασιν τῶν ἀπόψεων ποὺ ἐμφανίζει ἡ μεταπολεμβριανὴ Ἑλλάς, τοῦτο καθίσταται ἀναμφιβήτητον : Ὅλα τὰ παλαιὰ κόμματα, ἀνελύθοτα εἰς τὴν Ἀρχὴν, ὄχι μόνον οὐδὲν ἐβελτίωσαν, ἀλλὰ καὶ κακίστερψαν τὴν γενομένην προοδευτικὴν καὶ ἀνορθωτικὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων. Κατεβραδύθησαν εἰς ὀλίγους μῆνας τὴν ἐνδόξως προσχθεῖσαν εἰς λαμπρὸν σημεῖον ἀποκατάστασιν τῆς Φυλῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπηρίθησαν αἰώνος προσπάθειαι καὶ σκεπτεῖς αἱμαπηρότατοι πολεμικοὶ ἀγῶνες.

Ἐπεκρέμασαν σοβαρὰς ἀπειλὰς κατ' αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τοῦ Ἔθνους, ἐπιτρέψαντες νὰ δημιουργηθῇ ἢ μᾶλλον αὐτοὶ δημιουργήσαντες Ἰταλικὸν κίνδυνον ἐν Ἠπείρῳ καὶ Δωδεκανήσῳ, Τουρκικὸν ἐν Μικρασίᾳ καὶ Βουλγαροτουρκικὸν ἐνθράκῃ. Αὐτοὶ φέρουν τὴν Προστάτευον δόξαν ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των ὁ Ἑλληνισμὸς ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς δόξης του, φέρεται πρὸς τὰς δεινὰς ἐκείνας ἡμέρας τῶν ἱστορικῶν του πτώσεων.

Ὅλη μας ἡ ἐλπὶς σήμερον στρέφεται πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Στρατὸν, τραγικὸν ἐν τῷ μεγαλείῳ του Ἀμρίταν τοῦ Ἔθνους, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα αὐτὴν τὴν στιγμὴν κατεργάζονται φωτειναὶ σκέψεις, ἀντλούμεναι ἐκ τῆς πλέον διδακτικῆς σκληρᾶς πραγματικότητος.

Αὐτὸς, καὶ ἡ νέα Γενεὰ, ἡ εἰσπηδῶσα αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν κονίσαν τῆς Ἐθνικῆς δράσεως, ἀποτελοῦν τὴν πίστιν μας ἐπὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ ἀντικείμενον τῶν φλογερῶν εὐχῶν μας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΣΙΝ

Ἡ Σφενδόνη καὶ ὁ φεμινισμός

(Συνέχεια)

Ἐνῷ ἐν Γαλλίᾳ ἡ φεμινιστικὴ κίνησις σταματᾷ, ζωηρὰ ἐπιδηλοῦται ὑπερ αὐτῆς τάσις ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ. Ἡ Μαίρη Λοτεὶ ἔγραψε δύο περάσματα ἔργου «Τὴν ὑπεροασιοιον τῶν γυναικῶν» καὶ τὴν «Σοβαρὰν πρότασιν τῆς εἰς τὰς γυναῖκας; χωρὶς τὰ ζητήσῃ ἀκόμη πλήρη ἰσότητα δι' αὐτάς. Τὰς προτρέπει νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν σπουδὴν καὶ ὑποστηρίζει τὴν ἰσότητα μόνον ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ κοινωνίᾳ.

Ἡ Μαρία δὲ Σούμαν, γυνὴ μεγάλης ἀνατεύξεως τῆς ὁποίας πολλοὶ ἀνγρεφεῖς θαυμάζουσι καὶ χαιρετῶσι τὸ πνεῦμα, ἀποδεικνύει ὅτι ὅταν ἡ γυναῖκα σπουδάσῃ, εἶναι ἐφάμιλλος τοῦ ἀνδρὸς, καὶ εἰμπορεῖ νὰ ἐκμάθῃ τὰς δυσκολωτέρας ἐπιστήμας.

Αἱ γυναῖκες συγγραφεῖς βρίθουσιν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τσμέσας. Εἰς δὲ τὰ πανεπιστήμια τῶν μικρῶν κρατιδίων τῆς Γερμανίας αἱ φοιτηταὶ ἔδραι ἀριθμοῦσι πλήστας φοιτητρίας.

***

Ὁ δέκατος ὄγδοος αἰὼν, εἶναι καὶ ἐξοχὴν ὁ αἰὼν κατὰ τὸν ὁποῖον ἀποκτοῦσιν αἱ ἡδοναὶ καὶ αἱ ἀπολαύσεις. Εἶναι ὄθεν φυσικὸν, ἡ γυναῖκα νὰ εἶναι παντοδύναμος. Εἰς κομμὶν ἐπαχῆς ἡ λατρεία πρὸς αὐτὴν δὲν ἀνυψώθη τόσον πολύ. Εἰς τὴν Ἀθῆνα καὶ τὴν πόλιν, εἰς τὰς Βερσαλλίας καὶ εἰς τὰς μικρὰς ἐκ μιχιακὰς χώρας, ἡ γυναῖκα εἶναι τὸ εἴδωλον τὸ ὁποῖον λυκόφωνη, ἡ σκέψις ἡ ὁποία διευθύνει, ἡ φωνὴ ἡτις διατάσσει... εἶναι ἡ παγκοσμία καὶ μοιρεία ἀφροῦμη δόλων τῶν γεγονότων... κρατεῖ ὅλα εἰς τὰς ξηρὰς χεῖρας, τὸν βασιλέα καὶ τὴν Γαλλίαν, τὴν θέλησιν τοῦ "Ανακτος καὶ τὸ κῦρος τῆς δημοσίας γνώμης. Εἰς τὴν Αὐλὴν ἡ ἀτάσσα εἰς τὴν οἰκογενειακὴν στέγην εἶναι ἀπόλυτος κυρία.

«Τὰς συμπαθείας, τὰς ἐναντάσσας, τὰς συνάψας τὴν εἰρήνην, τὸν πόλεμον, τὰ γράμματα, τὰς ὥρας χέρας, τὰς μόδας τοῦ δεκάτου ὄγδοου αἰῶνος καὶ τὰς τύχας τῆς Γαλλίας, ὅλα τὰ διεύθυνα ἐκείνη κατὰ τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰ πάθη ἡτις. Δὲν συμβοῦνε καμμία καταστροφὴ κανεν σκάνδαλον, κανὲν μέγα γεγονὸς, χωρὶς νὰ λάβῃ μέρος... Εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ σκιὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. τῆς ὁποίας τὰ ἱστορικὰ μυστήρια κρύπτουν πάντοτε πίσθη γυναικός. (Αὐτὰ τὰ γράφει ὁ Κανκοῦ) εἰς ἐκεῖν γυναῖκα τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰώνος).

Ἀλλὰ τὴν μεγίλην αὐτὴν αἴγλην, τὴν ἔχουν αἱ γυναῖκες τοῦ ἐβοηθοῦ κόσμου, αἱ ὁποῖαι εἶχον τὴν τύχην νὰ γεννηθοῦν εἰς τὰ μέγαρα καὶ νὰ εἶναι πλούσιαι. Ἂν ἀφαιρέσωμεν μερικὰς χιλιάδας γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ηὐνοήθησαν ὑπὸ τὴν τύχην καὶ ἔσαν τὸ ἀνέμπα καὶ ἡ ἰσχὴ μιᾶς κοινωνίας, ἡ ὁποία κυριολεκτικῶς τὰς ἐλάτρευε, πόσαι ἄλλαι εἶχον τὴν οἰκογενειακὴν στέγην, τὸ ἡμερικὸν κατίσημα ἢ τὴν ἐπιμὴν βαθοῦν τοῦς ἄνδρας των, καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀναπληρώσα ταῦτας καὶ ὀφελίμως, ἀφοῦ δὲ ἄλλαι τέκνα ἔσαν ἐκείνες! Εἰς τὰς ἐργάτιδας, πληρωνόνται γλίγορα ἡμερομίσθια, καὶ διὰ τὴν γυναῖκα τῆς ἀνωτέρας ἢ τῆς ἀστικῆς τάξεως, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσῃ τὴν περιουσίαν της, ἢ τὴν καλλονήν της, δὲν ὑπάρχει τρόπος ζωῆς. Κανὲν ἀξιοπρεπὲς ἐπάγγελμα δὲν τῆ ἐπιτρέπεται. Ὅπως λέγει ἀρχόταν ἡ διόσημος Ἀγγλὶς Μαίρη Βὶλλστονκράφτ — καὶ ἡ κρίσις της εἶναι ἀκριβεστάτη εἰς τὴν ἀνατολὴν τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος ὅπως καὶ εἰς τὴν δύσιν του, εἰς τὴν Γαλλίαν ὡς καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν — δὲν ὑπάρχει κανὲν μέσον διὰ μίαν τιμίαν γυναῖκα, ὅπως κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, "Ἢ νὰ ἐπιμαθῇ ἢ νὰ ἀποδίνῃ τὴν πάτνη.

Τῇ ἀληθείᾳ, ἡ γυναῖκα ἔχει δίκαιο τὰ προνόμια, ὅλας τὰς θωπείας ὅλας τὰς τιμὰς, ἀρεσὶ νὰ ἔχῃ εὐνοηθῇ ὑπὸ τῆς τύχης καὶ νὰ γεννηθῇ εὐγενὴς, ὡραία, ἡ πλουσία. Ὡς ἄτομον, δὲν ἔχει κανὲν προνόμιον καὶ θεωρεῖται γενικῶς ὡς ὑποδεέστερον ὄν. Μεταξὺ τῆς λοιπῆς, καὶ ἐπὶ ἐπιζήμιον δέπεως μερικῶν προνομιούχων τῆς Αὐλῆς ἢ τῆς ἀριστοκρατίας, καὶ ζῆς ἀδικίας τῆς θυτυχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἔζων αἱ γυναῖκες τῆς μικρᾶς ἀστικῆς τάξεως καὶ τοῦ λαοῦ, ὑπῆρχε κυριολεκτικῶς χάσμα. Οἱ φιλόσοφοι καὶ συγγραφεῖς τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, οἱ ὁποῖοι κατυπηρόζουσι διὰ τὴς γραφῆς τὰ κοινωνικὰ λάθη παρεπήρησαν εἰς τὴν θέαν τῆς γυναικὸς *ἐν γένει*, τὸν μεγαλύτερον παραλογισμὸν, τὴν φρβερωτέραν ἀδικίαν. Οὐτοι ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τοῦ φεμινιστικοῦ προβλήματος. Καὶ τότε μερικαὶ γυναῖκες ἀπολαμβάνουσαι πνευματικῆς μορφώσεως, ὅπως κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ἑβδόμου, κινοῦνται ὅπως ζητήσωσι τὴν ἰσκὴν καὶ πνευματικὴν χαρακτήριον τοῦ φύλου των. Καὶ ἀρχίζουν διὰ τῆς γραφίδος αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἀπολογίαι.

(ἀκολουθεῖ)

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

— *Δηλώσεις τοῦ κ. Στραμπολίνσκι*

Ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς κ. Στραμπολίνσκι ἐν συνεντεύσει πρὸς τὴν «Ὀβερ» τῆς Σοφίας ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

Σκοπὸς μας, εἶπεν, ἦτο νὰ εἰσαγάγομεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν μας ἐκείνας τὰς μεταρρυθμίσεις τὰς ἀπαιτούμενας ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλον. Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ σκοπός μας, ἦτο νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς ἐκ τῆς συνθήκης ὑπαρχούσας μας.

Ὑπεχρεώθημεν νὰ ἐκτελέσωμεν μίαν πολὺ βίαιαν συνθήκην. Τινὲς τῶν ἡτημένων χωρῶν ἀπεπαρίθησαν νὰ ἐκανταπιδῶσι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης. Ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἠρχισαν νὰ ἐφαρμόζωσι τὰς συνθήκας.

Ἤδη προέβημεν εἰς τὸν ἀναγκαῖον ἀφοπλισμόν. Δὲν θέλομεν νὰ χρησιμοποιήσωμεν πανουργίας. Ἐπιθυμοῦμεν προσεγγίσαι μετὰ τῶν γειτόνων μας. Ὁ πραγματικὸς Βουλγαρικὸς λαὸς ἔχει πλέον τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡμεῖς δὲν πρέπει ν' ἀγωνιζώμεθα ἐνόπλως.

Μέχρι τοῦδε ὁ κόσμος διηνθύνετο ἀπὸ πολεμικὰς ὀλιγαρχίας, κατὰ τὸν ὁποῖον ἠγωνιζόμεθα. Μὴ νομίζετε ὅτι τὰ κόμματα θὰ ἀναζήσωσι. Καὶ ἀν ἀκόμη ἐλθόωσι εἰς τὴν ἐξουσίαν δὲν θὰ παραμένουν εἰς αὐτὴν. Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τὰ κομμάτα τῶν γεωργῶν, τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν.

Μὲ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ μὰς παρέχωσι δίπλων ἐὰν δώσωμεν ἐγγυήσεις ὅτι ἡ Βουγαρία δὲν θὰ κάμῃ πόλεμον ἐπὶ εἰκοσαετίαν.

Ὁ κόσμος ἐπὶ πολὺν καιρὸν δὲν ἠδύνατο νὰ πασθῇ περὶ τῆς φιλειρηνικῆς μας πολιτικῆς. Ἔχομεν πεπιθῆναι ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη θὰ μὰς φέρῃ ἀποτελέσματα. Δὲν ὑπάρχουν πλέον οἱ φοβεροὶ κίνδυνοι διὰ τὴν Βουλγαρίαν τοῦ Νεϊγῆ. Ἐδημιουργήθησαν ἤδη συνθῆκαι ἐνισχύουσαι τὰς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν συμπαθείας. Ἤμεθα πρόπαν νὰ περιμένωμεν πλέον τὰ γεγονότα νὰ ἐγκύζωσι ὑπὲρ τῆς δικαίας μας ὑποθέσεως.

Ἡ μεγὰ τοῦδε ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ ἔλαβε τέρμα. Ἤδη θ' ἀφοσωθῶμεν εἰς τὰ ἐσωτερικά μας. Ἐπιθυμοῦμεν πρὸ παντὸς νὰ πασθῶμεν τὰ χρέη μας. Ἡ Βουλγαρία δεστήρεσε τὴν φίμην της ὡς καλοπληρωτοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ χρέη μας εἶνε πολὺ μεγάλα, οἱ πιστωταί μας δὲν νὰ κατανοήσωσι τὴν θέσιν μας καὶ νὰ μὰς πρόξωσι παρέτασιν προθεσμίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρεξε θὰ ἐνταναμεν τὰς οἰκονομικὰς μας δυνάμεις.

Ὅφειν ἀφορῷ τὴν ἀφοπλισμὸν δὲν θὰ ζητήσωμεν πλέον παρέτασιν. Ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς εἶνε παθαρχικός.

Ὁ κ. Στραμπολίνσκι ἀνέπτυξεν ἐν τέλει τὸ πρόγραμμα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τὴν μεταρρυθμίσεις τὰς ἀρκούσας ποιοῦσεται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ διοικητικὸν σύστημα.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑΣ

— *Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν Συμμάχων διὰ τὴν προστασίαν τῶν Χριστιανῶν.*

Λονδίνον 5. — Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» γράφει : «Μέρος τῆς ὑπὸ τὸν κ. Τσουλτζ Ἰταλικῆς ἀποστολῆς δὲν ἀνεχώρησεν εἰσέτι ἐξ Ἀγκύρας. Τόσον μεγάλαι εἶναι αἱ δυσχέρειαι πρὸς ἐπίτευξιν ἱκανοποιήσεως παρὰ τοῖς βαρβάροις Κεμαλικοῖς διὰ τὰ ἐν Ἀτταλείᾳ ἐπεισόδια. Ἡ ὑπὸ τὴν Ρώσσῃ ἀκολουθουμένη αὐστηροτάτη στάσις ἀπέναντι τῶν Κεμαλικῶν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας, ἡ τις συνήψε χωρὶς τὴν εἰρήνην, ἐκιμάτισε τὰ μέγιστα ἐν Λονδίνῳ.

Ἐν τῷ αὐτῷ ὄρθρῳ ὁ γράφων ἐλαβέτο πόνον ἡ Γαλλία καὶ οἱ Σύμμαχοι ἐν γένει εὐθὺ ὀντα εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1916 ἐπιχειρηθεῖσαν ὀργάνωσιν τακτικῶν καὶ ἀτάκτων ἀλμπκῶν μονάδων ὑπὸ τῶν δυναστευομένων, μὴ Τουρκικῶν ἐθνοτήτων, ἤτοι τῶν Ἑλλήνων, Ἀρμενίων, Χαλδαίων, Ἀσσυρίων, Κιρασίων καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἐνθαρρύνανται τὰ ἐν Τουρκίᾳ μαχόμενα καὶ εἴδον τὰ ὅλα κατὰ τὸν γενικὸν πόλεμον μὲ τὴν ἑλλὰς ἀπελευθέρωσαν, ἀνέλαβον τὸ μόνον συνήθως ὑποχρεώσας πεπολεμήσαν Δυνάμεων ἀπέναντι θυμάτων τῆς βαρβαρότητος. Ἄλλα καὶ αἱ ἀλκαὶ τοιαῦτα; βαρυνόνεις ὅλους τοὺς Συμμάχους.

Ὁ ἀρθρογράφος προσθέτει :

Ἡ πραγματικὴ καὶ διαρκὴς προστασία τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν μὴ Τούρκων Μουσουλμάνων, καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν εἶνε καθήκον. Θὰ ἦτο δὲ πρακτικῶς ἀνεκτὸ κατὸν, ἂν ἀνεμένετο ἐκ μιᾶς ἢ δύο Δυνάμεων. Ἡ προστασία αὕτη θὰ ἐξησφαλίζετο διὰ τῆς συνεργασίας ὅλων τῶν Ἐθνῶν, ἅτινα θέλουν πράγματι καὶ εἶνε ἱκανὰ νὰ βοηθήσωσι τοὺς μαρτύρας καὶ μερικοὺς Συμμάχους καὶ τοὺς οὐδετέρους ὅπως ἐξασφαλίσωσι διὰ τὸ βάρος τῶν ἐνωμένων αὐτῶν προσπαθειῶν τὴν διακανόνισιν τοῦ ζητήματος τούτου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀνθοστελείας, διατανόνων ἔχουσαν ὑπόψιν αὐτῆς δύναμιν ἱκανὴν νὰ ἐπιβάλῃ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 8 Νοεμβρίου

Ἡ ἐργωσία τῆς Κιλικίας

Σμύρνη.—Χθὲς κατέπλευσε τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Μονταζέρ, φέρον ἐκ Μερσίνης ὑπερχίλιους πρόσφυγας Ἕλληνας καὶ Ἀρμενίους τῆς Κιλικίας πάσης ἡλικίας καὶ ἐπαγγέλματος, μεθ' ἐκείνων καὶ γυναῖκας καὶ γέροντας λιμόπνοντας καὶ ἡμιγυμνοὺς, ἐγκαταλείψαντας τὴν στέγην καὶ περιουσίαν των καὶ ζητοῦντας μὲ θρήνους καὶ λιγμοὺς ἄσυλον καὶ περιθάλψιν. Ἄγγλος ἀξιωματικὸς τοῦ πλοίου παραγράφει διὰ μελανὸν χρωμάτων τὴν κατάστασιν χιλιάδων προσφύγων, ἀναμενόντων ἐν ἀτυχήσει εἰς τὴν προκυμαίαν Μερσίνης ἀτμόπλοια, ἅπερ θὰ μεταφέρωσι τὰς Κεμαλικὰς ἡμιμοδίας. Κ.α' ἑκάστην κρεμαζόμενον καὶ ἄλλοι κατὰ χιλιάδες ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπόνησαν ἀπὸ πείνην καὶ ψύχος, ἴδιος τὰ παιδία. Πολὺ δὲν διαφέρουσι. Πρῶτον κατέφθασεν ἐξ Μερσίνης τὸ Ἑλληνικὸν μετεγγιακὸν «Θέτις». Τὴν ἡμέραν τοῦ ἀπόπλου τῆς «Μονταζέρ» ἠγγέλθη

βιανοί Κυβερνήται! αὐτοί λέγουν ὅτι θὰ καταλάβουν τί πάντα, καὶ τὴν *Πόλιν* ἀκόμη, ἀλλά,... μὲ τὰ λόγια μόνον!

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ

ἡ πρώτη φορὰ ποὺ οἱ ἀποτελοῦντες τὸ κράτος τῆς φεμούδας προσπαθοῦν νὰ κηλιδώσουν τὸ ὄνομα τῆς ναυτικῆς δόξης τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος τοῦ Πουλοῦ Κουντουριώτη. Βεβαίως αἱ ἀηδεῖς αὗται προσπάθειαι ἀντὶ νὰ σίξουν τὸν λευκὸν καὶ ἀσπίλον ναυτικὸν ἀτ' ἐναντίας τὸν ἀνεψώνουν εἰς τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν θαυμαστῶν του. Θὰ ἐπιτύχε ποτὲ ὁ σκοπὸς τῶν τοιούτων προσπαθειῶν; "Ἀλλοὐστατα νὰ μιαίνουν τὴν ἐντίμωσιν ποὺ προξενοῦν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν αἱ καθ' ἑκάστην ἀποκαλυπτόμεναι καταχρήσεις καὶ λεηλασίαι τῶν δημοσίων ταμείων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ μετανεβρβιανοῦ καθεστῶτος.

Η ΙΔΕΑ

ποὺ ἐφώρισε κατὰ τὸν προχθεσινὸν ἑορτασμὸν τῶν «Ἐλευθερίων» τὰ ἀ τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ περὶ ἀνεγέρσεως ἀθανάτου εἰς τὸν μέγαν συμπατριώτην μας; ποιητὴν καὶ φιλόσοφον Βεγγαδάκην, ἀστεύομαι ὅτι δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἡ ἀνόμοιον ἰμπὴ εἰς πρόσωπα δοξάσαντα τὴν πατρίδα τὸν διὰ τῆς μεγαλοφυΐας των ἀποτελεῖ ἀμην πρωτότυπο ἀτ' αὐτοῦ τοῦ τιμώντα. Νομίζομεν μάλιστα ὅτι διέφυγε τὴν ἀνάλογον γνωσιολογικὴ σκέψη τῆς διενεργείας προχείρου ἐφαίνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποβολῆς τῆς πρωτόσεως. Φροντίζομεν ὅτι ὅλοι οἱ τοῦσον θεμιτὸς χαιρεκρεύτωσες τὴν εὐγενῆ πρότασιν, θὰ ἀποδείκνυον ἐπιμόνιτος τὴν ἐπιδοκιμασίαν των καὶ θὰ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ ἀδὴ τὸ ἥμιου τοῦ ποιητοῦ. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι ἡ παρίλεψις αὐτὴ θὰ πολυπλασιάσῃ τὴν ἐνεργειακότητα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ δὲν θὰ ἀργήσῃ ἡ Μυτιλήνη νὰ ἀποδείξῃ τὸν πρῶτον ἀνδρίαντα της, ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὴν πρώτην καλλοποιοῦσαν καὶ ἐκπολιτικὴν τῶν πολιτῶν ἐκδήλωσιν.

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

τὰ ἑξῆς: «Στέλλω τακτικὰ τὴν ἐφημερίδα σας εἰς τὸ Μέτοικον, ἀλλὰ καθὼς πληροφορεῖμαι ἀλλάζουν διεύθυνσιν καθ' ὁδὸν. Μάλιστα ἔλαβον ἐπιστολὴν ἐκ τοῦ Μετοίκου καὶ μοῦ γράφουν ὅτι δὲν τὰς λαμβάνουν. Διατί; Παρακαλῶ διαμαρτυρηθῆτε. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀνάρμοστον». Διαμαρτυρόμεθα. Ποῖος ὅμως θὰ μᾶς ἀκούσῃ; Διὰ τὸν ἀπὸ ἀπὸ νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συμβαίνουν; Νὰ κατεφαντοῦνται τὰ φύλλα ἐπιτῆδες καὶ κατὰ ἀν διαταγῆς -ἐπειδὴ δὲν ἐξηγοῦν τὸν κ. Γοῦναρη -ἢ νὰ τὰ χρησιμοποιῇ ἡ εὐσυνειδησία τῶν ταχυδρομικῶν, -πιστοὶ ὄχι τῆς Μυτιλήνης. Ὅπως βλέπετε καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, τὸ κακὸν εἶναι σχεδὸν ἀνίατον. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον θυδόλω, ἐπίζομεν.

ΡΟΨΕΣ

τὴν νύκτα ἐβάδισαμεν ἑωὸ θυλλιν περὶ τὸ χιλόμετρον ἀνὰ τὴς «πενοῦς» τῶν πρὸς Βουνάρια ἀνοδῶν. Σκότος φρίκη φτηνὸν πάτερμα! Τὸ πράγμα δὲ ἦτο φυσικὸν ἐὰν εἴπομεν ὅτι ἐν ἐβλέπομεν καὶ ἀπὸ ἐνὰ φανοὶς ἀνυμμένοι. Διατί τὰ περισσότερα ἦσαν ὀρθομένα! Δὲν σᾶς φαίνεται, κ. Δήμαρχε, ὅτι εἰ φαίνοφοὶ κάμουν οἰκονομίαν πετρελαίου ὄχι χάριν τοῦ Δημαρχεῖου. Τιμᾶτε;... Ἡμεῖς πολὺ τὸ φοβούμεθα.

ΜΑΣ ΕΛΗΛΩΣΑΝ

οἱ περίοικοι τῆς ὁδοῦ Λαγκάδας ὅτι θὰ ἀνέλθουν κάμμιαν ἡμέραν εἰς τὸ Κιόσκι μὲ κανένα αὐτοκίνητον καὶ θὰ παρακαλέσουν τὸν κ. Διοικητὴν νὰ κάμῃ ἕνα τετράπατον ἀταμέσον τῶν λαρκῶν τοῦ νεοκατασκευασθέντος δρόμου τοῦ Θ. Διαχεδάφη πολὺ ὁ κ. Διοικητὴς θεώμενος τὰ παράθυρα, τὰς θύρας καὶ τοὺς τοίχους τῶν οἰκιῶν δεξιόμενα ἀπὸ τὴν «βρθονὴν λάσπη» πιθανὸν ὅμως καὶ νὰ συγκινηθῇ ὁπότε κάτι δύνανται νὰ ἐπιτύχουν. Εὐρίσκομεν πολὺ πρακτικὴν τὴν ἀπόφασιν των.

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ

εἶχε τὴν εὐγενῆ καλοσύνην νὰ διατάξῃ νὰ ρυθοῦν χαλίκια μέσα εἰς τοὺς λάκκους τῆς ὁδοῦ Θεστορίου. Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ κάποις φιλοκαλοτέρα ἐπισκευή; Πλὴν τούτου ἐκείνην τὴν ὁσίαν τῶν ἀρωματωδῶν ὑδρῶν δὲν θὰ τὴν ἐπιδιορθώσουν; "Ἡ νὰ εἶναι ἡ μὲ μὴν εἶναι. Δὲν βλέπομεν τί ἐκφορὰ θὰ ὑπάρχῃ ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ μὴν φοτιμοῦν τὸ περιφραφαμένον αὐτὸ μέρος τοῦ τοίχου...

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ τὰ Κονιάκ Ἐκρομούτ, Κρασὶ Μαρκὸ, Ρετσίνα καὶ Κολλὰ ἐὰν τοῦ ἀναρρωτοῦντα, τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, ἅτινα καὶ ὑπάρχονται ὑπὸ τῶν κ. Κρυμνοῦ καὶ Βασκάλη ὡς καὶ παρὰ τῶν κυριωτέρων κατοστημάτων τῆς ἀγορᾶ.

Παρὰ τοῖς Μίνος πωλεῖται καὶ οἰνόπνευμα φωσφοῦ.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ & ΠΑΓΟΥΜΙΟΗΣ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἀποσμάκια μὲ καλὰς συστάσεις. Μισθὸς ἱκανοποιητικότατος. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 2—3

ΤΟΠΙΚΑ

— **Τὸ ἐλευθέριον ἐν τῇ ὑπαίθρῳ**

Ὡς τηλεγραφεῖ ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἐρεσσοῦ, μεγαλοπρεπῶς ἐορτασθήσαν καὶ ἐκεῖ τὰ Ἐλευθέρια τῆς νήσου μας, ἀπευτάλη δὲ συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Γεν. Διοκητὴν μὲ τὴν παρίκλησιν νὰ διαβασθῇ τοῦτο καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα.

— **Διὰ τὸν ἀνδριάντα Βενιζέλου**

Χθὲς ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ εἰς πρώτην συνεδρίασιν ἡ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν Βενιζελικὴν διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς κατοπινόμον τῶν διενεργηθησομένων ἔργων καὶ ἐνεργειῶν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ.

— **Δίοδιος κίχμαλωτος**

Κατὰ ἀ ἀνακοινοῦ ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εὑρίσκεται ἐν Ἀγκύρᾳ συλληφθεὶς αἰχμάλωτος ὁ τραυματίας Ν. Κ. Ξυλόπουλος ἐκ Λήμνου, νοσηλευόμενος ἐν τῷ νοσοκομείῳ Νεμετζῆ.

— **Ἐπίθεσις μετὰ κλόπης**

Ἐνῷ τὴν μ.μ. τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ Ἰωαννίτης ὑφασματοπώλης Ἀβραὰμ Μπεχῶρα μετέβαινεν εἰς τὴν οἰκίαν του ἐν τῇ ζωοτικῇ Ἀγ. Θεοδώρων, τὸ ἐπτέθησαν τρεῖς ἄγνωστοι καὶ τῷ ἀφῃρεσαν τὸ χρηματοφυλάκιόν του. Οἱ ἄγνωστοι ἐπλέγεται νὰ γίνουν γνωστοί, καθόσον, λέγεται ὅτι εἰς τούτων ἐγένετο ἀντιλήπτος παράπονος πολίτου, δελδόντος ἐκεῖθεν ὅλιγον μετὰ τὸ πάθημα τοῦ ὑφασματοπώλου.

— **Ὁ τυφοειδὴς ἐν Καρῷ**

Λόγῳ τῆς ἐπιτάσεως τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἐν Κορνῷ τῆς Λήμνου, ὅπου ἐσημειώθησαν ἕτερα 7 κρούσματα, διετάχθη ἡ ἀποστολὴ εἰδικοῦ ἰατροῦ καὶ ἀντιτυφικοῦ ὀρροῦ, ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων καὶ ἡ αὐστηρὰ ἀπομόνωσις τῆς Κοινότητος πρὸς ἐντοπισμὸν τῆς νόσου. Διετάχθη δὲ ὁ ἀποδοκιμασθὴς Λήμνου νὰ λάβῃ ὁλα τὰ ἀπαιτούμενα ἐυγενοντικὰ μέτρα, ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως.

Τὰ μέχρι σήμερον κρούσματα ἀνέρχονται εἰς 52, ὧν τὰ δύο ἀπέβησαν θανατηφόρα.

Ἡ ἑορτὴ τῆς «Ἀλληλοβοηθείας»

Ἐπὶ τῇ ἑκατείᾳ τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» πλεῖστα μέλη τοῦ Σωματείου ἀκούσαντα τὴν λογοδοσίαν, ἐξέφρασαν τὴν ἐυαρεστοκείν των διὰ τὴν ἐνεργειακότητα μεθ' ἧς οἱ διοικοῦντες ἐξεπλήρωσαν τὸν σκοπὸν τοῦ Σωματείου. Ἐνεγράφησαν δὲ πολλὰ νέα μέλη καὶ ἐκλήνην τὴν ἡμέραν καὶ ἄλλα μέλη, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐκπληρώσει ἤδη τὰς ὑποχρεώσεις των, ἐνεγράφησαν ἐκ νέου.

Ὁ κ. Μεγάλη Τραγίας προσέφερεν 100 δραχμὰς δι' ὃ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της. Ἐπίσης, ἡ Ἐπιτροπὴ εὐχαρισ «Ἐυθερία» τὸν ἐξοχότατον τὸν ὑπ. τῆς πόλεως μας κ.Θ.Ι. Θεοδοσιάδην, ὅστις ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη προσέφερεν ὅλως δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του, εἰς τὰ μέλη τοῦ Σωματείου, εὐχεται ἐκ βάθους καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἐργασθεῖσα Ἐπιτροπὴ, κατὰ τὸν Κανονισμὸν, προκηρύσσει ἐκλογὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνωσι τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν, 21 Νοεμβρίου καὶ παρακαλεῖ ὅπως προσέλθωσιν ἅπαντα τὰ μέλη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ Σωμάτων καὶ ἐκλέξωσι τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον, ὅπερ θὰ ἐργασθῇ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ πάλιν χάριν τοῦ εὐεργετικοῦ σκοποῦ τοῦ Σωματείου

Τὸ Δ. Συμβούλιον

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 14ην τρέχοντος καὶ ὥραν 10—12 π. μ. γενήσεται ἐν τῷ συνηθεῖ τόπῳ πλειοψηφισμὸν πλειοψηφία δημοκρατία διὰ κήρυκος 33,602 ὀκάδων ζακχάρεως Ἴσθας τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιτιμοῦ εὐρεκομένη ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν κ.κ. Ἀδ. Καραγιάννη, εἰς Χ' Γιαννίκου Βρύση

Διὰ νὰ γένῃ τὸ δεκτὸν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὀφείλα νὰ προσαγιγῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, γραμμάτιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου Μυτιλήνης ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5,000).

Ἐὰν τὴν δρυσκὴν κατακύρωσιν ὑποχρεοῦται ὁ πλειοδότης νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ ἀνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὸ 1/10 τῆς ἀξίας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἀμιᾶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου. Τὰ κηρύκια θὰ εἶνε εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 6 Νοεμβρίου 1921.
Ὁ Διευθυντὴς Ἐπιτιμοῦ
Ε. Χ" Παναγιώτης

Ἐθν. ἀτμοπλοΐα τῆς Ἑλλάδος

Τὸ ὑπερωκεάνειον «ΠΑΤΡΙΣ» φθάνει ἀνταῦθα τὴν προσεχῆ Δευτέραν 15 τρέχοντος καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Σμύρνην, Πειραιά, Μασσαλίαν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΠΕΤΡΟΛ ΧΑΝ
ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ κόμη τῆς Βερενίκης

Τὰ στήθη τὰ λευκόφυρα
ὀυχτὰ τοῦ ἀγνοστοῦ ἡ φρίκη
παγώνει, ὁ ἀμβαστὸς σεραφὶ,
στὰ νηστοαντίνεμοα σου.
Κόψαι τὰ ἑπτέρια ἡ τέρατα;
Μὰ τὰ χρυσὰ μαλλία σου
ἐφοιτικὰ ἠμφέψανε
τὸ χαος, Βερενίκη!

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Ἐξεδόθη ἀστυνομικὴ διαταγὴ δι' ἧς συνιστᾶται αὐστηρῶς ἵνα τοῦ λοιποῦ ἡ ἐκφορὰ τῶν νεκρῶν γίνεται μὲ κεκαλυμμένον τὸ φέρετρον.

Καὶ φαντάζεται κανεὶς τὶ θόρυβος θὰ ἔγινε στὰ Χριστιανικὰ σπίτια, ποὺ δὲν εἰσεχώρησεν ἀκόμη ὁ πολιτισμός; ὁ ὁποῖος καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν θέλει νὰ περιορίσῃ τὸ κλάμα σου, νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα σου, νὰ κλείσῃ τὸ στόμα σου, νὰ μὴν ἀκουσθῇ τέλος πάντων καμμιὰ φωνή, κανὲν παρίπτωνον, διότι θὰ χαρακτηρισθῇς ὡς ἀπολίτιστος. Καὶ τότε θ' ἄρῃ τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι νὰ μᾶς θυμίσῃ τὸ:

«Πούτε καλέμ' ἡ μάνα σου καὶ πούτε κ' [ἡ καλή σου
νὰ κλίψουνε τὰ νιάτα σου νὰ σιάρουν [τὸ κορμί σου.

Μὰ ὁ γοιὸς ὁ ὁμοιὸς δὲν προχωρεῖ εὐκολα σὲ τέτοιες ψευτοεπιδείξεις Θ' ἀρχίσῃ τὸ τεχροστόλισμα μ' ὅλο τὸν πόνο τῆς ἀγχῆς καρδιᾶς του καὶ ἀφοῦ θὰ κλάψῃ, ἀραδιάζοντας ὅλα τὰ πανέδια τοῦ νικροῦ, γιὰ τελευταία φορὰ, θὰ τοῦ φανῇ πως κάτι τοῦ λείπει, πὼς δὲν τὰ εἶπε καλὰ ὅλα ὅπως ἔπρεπε καὶ θὰ βρῇ τὸ τραγοῦδι τὸ ταιριαστὸ καὶ θὰ τὸ μοιρολογήσῃ σὲ σκοπὸ λυκήτερο καὶ θ' ἀρχίσῃ ἐκείνος πρῶτος καὶ θὰ ἐπαναλαμβάνουν ὅλοι οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι. Καὶ θὰ κάμῃ λουλουδία καὶ θὰ στολίσῃ τὸ νεκρὸ καὶ θὰ τὸν φαίνῃ ὡς τὴν ὥρα, ποὺ θὰ γένῃ ἡ ἐκφορά.

Μὰ ἡ μάνα ποὺ θὰ θέλῃ ἀτ' ὅλον κ' [ἀν παρόσουν τὸ μονακριβό της.

«Νάνα καὶ πάλιν ὅμορφο νάνια καὶ [στολισμένο
κ' ὅπως τῆς ἦταν ζωντανὸ νάνια καὶ [πεθαμένο

πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ συγκρατήσῃ τὸν πόνο τῆς, ὅταν στὴν ὥρα τῆς ἐκφορᾶς, ἕνα κεφάλι ἔρχεται διὰ τοῦ Νόμου νὰ θέσῃ τελεία καὶ παῦλα;

Καὶ γιατί νὰ μὴ γελοῦμε τότε ἡμεῖς ὅταν ἀκούμε νὰ φιλεται τὸ Δεῦτε κλεῖτε ἀπὸν ἀσπασμὸν δόμων ἀδελφοῦ τῷ θανόντι ἐτῷ κασκαϊνῷ»...

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι φυχόμωμοι καὶ ἄνθρωποι λόγκοι, ποὺ θὰ μᾶς ποῦν ὅτι ἡ ἐπιστήμη προνοοῦσα λαμβάνει τὰ μέτρα τῆς καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ μᾶς ἀπαγορεύσῃ καὶ ὁ ἀσπασμὸς τῶν ἐκείνων, ὡς καὶ ἡ Θεία Μετάληψις, πρὸς πρόληψιν τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

Κιτσὶ, λοιπόν, αἱ παραδόσεις, ἡ Θρησκεία. Νὰ ζῆσῃ ἡ ἐπιστήμη, νὰ ζῆσῃ ὁ Νόμος.

Π. Ψάλτης

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι διαλυθείσης τῆς ἐμπορικῆς ἑταιρίας Κατσινὸς Βαλακέλλης καὶ Σια συνεστήσαμεν νέαν τοιαύτην ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

ΚΟΥΤΣΟΥΡΙΔΗΣ & ΒΑΛΑΚΕΛΛΗΣ

ἥτις θέλει ἐνεργεῖ τὰς αὐτὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλετε ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς τιμᾶτε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας παρακαλοῦμεν ὅπως λάβετε γνῶσιν τῶν κάτωθι ὑπογραφῶν μας.

Ὁ κ. Ι. Κουτσουρίδης θὰ ὑπογράφει:

Κουτσουρίδης καὶ Βαλακέλλης

Ὁ κ. Π. Βαλακέλλης θὰ ὑπογράφει:

Κουτσουρίδης καὶ Βαλακέλλης

Σημ. Τὸ κατάστημα τῆς ἄνω ἑταιρείας κείεται εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀγορᾶς ἐ ἔναντι τοῦ ποτοκωλείου Ἰωάν. Ματθαίου καὶ Ξενοδοχείου Ἀνιδρήτου. (Ἄλλοτε κατοίκησις Ἀδελ. Κακαδέλλη). 5—10

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ 325 325

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀ ὁ τὰ Κυπεωλεῖα τὰ ἐξοιζετα ἀγαστέτα καὶ κοπνὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θεσσαλονίκῃ Κοπνεγ στ. σίων

Σαλόνικα

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— Ὁ Φοκαεὺς διεφήγνυε χθὲς τὰ ἱμάτιά του ἀπὸ ἀφοίας.

— Ὑπάρχει κὶ ἄτυχος ἄνθρωπος ἀπὸ μένα στὸν κόσμο!

— Τὴν ἐρωτήσαν αὐτὴν συνοδεύε μὲ χαρονομίαν ἐνδοκαιρὴν τῶν ἐπουρανίων διαθέσεών του. . :

— Καὶ δὲν μὲ μέλει πὼς δὲ θάρχω κόσμος, ἔλεγε.

— Μόνο ποὺ δὲν θὰ μπορέσω νὰ καταλάβῃ ποιοι μὲ ἀγαποῦν καὶ ποιοι ὄχι...

— Τὸν λυκοὐμεθα ἄλλα τί νὰ τὸν κάμωμεν;

— Νὰ διαμαρτυρηθῶμεν πρὸς τὸν Οὐρανὸν θὰ ἦτο ἀσκοπον.

— Ἐδῶ δὲν μᾶς ἀκούει ὁ Δήμαρχος καὶ θὰ μᾶς ἀκουσῃ ὁ Καζαμίας...

— Φαίνεται ὅτι τὸ διεθνὲς συνέδριον τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῆς Βάσγκτωνος θὰ καταλήξῃ εἰς ποθητὰ ἀποτελέσματα.

— Ἀπόδειξις τούτου ὅτι ὁ κ. Γούναρης ἔπαυσε πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, ὑπολογίζων τὸ τηλεβόλον.

— Τὸ ὁποῖον, διὰ νὰ μὴ σκουριάσῃ ἴσως ἐτοποθετήθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

— Ὁ κ. Κουτούκης εἶνε ὁ παγκόσμιος δημοσιογραφικὸς στόχος εἰς τὴν Ἀμερικήν.

— Ὅλοι οἱ δημοσιογράφοι ἀπὸ αὐτὸν ζητοῦν συνέντευξις διὰ τὴν Ἑλλάδα.

— Θέλουν, λένε, νὰ διαφωτισθοῦν ἐπὶ τῶν πολυπλόκων ζητημάτων σῆς.

— Μὰ τόσον λοιπὸν σκότος περιβάλλει τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ!..

— Αἱ δύο παραστάσεις τῆς «Φαύστας» ἀπέδειξαν τὸ ἐξῆς ἀναμφισβήτητον:

— Ὅτι ἡ καθαρεύουσα ἐξεβλήθη ὁριστικῶς πλέον καὶ ἀμετακλήτως ἀπὸ τὸ θέατρον.

— Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι κάθε λέξις, κάθε στίχος τῆς «Φαύστας» ἦτο καὶ ἐν ρίπισμα κατὰ τῆς γλωσσατάης τῶν προγόνων γλώσσας...

— Ὁ καπνεμπορικὸς οἶκος Καψαμάλλη ἔκαμε τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του.

— Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἑπτὰ εἰδῶν δείγματα σιγαρέτων

— Παρατηροῦμεν ὅτι εἶνε ὅλα καλὰ καὶ τέλεια.

— Τὸ σιγαρόχαρτον μόνον ἔχει πολλὰ μελίνια καὶ μύρκες.

ὁ Κατανάγκης

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

«Σαπφὼ»

Ὁ θίασος Ἰατρίδου-Βείκη-Νέζερ ἐπιθυμῶν ν' ἀφήσῃ πίσω φύγε ἐκ Μυτιλήνης ἐυτυχῶς τοιαυτα ὥστε νὰ ἐυθυμοῦμεθα ἀκόμη τὸ ἐπιφέλεις διὰ τὰς τελευταίας του παραστάσεις εἰς ὑψηλότερα ἔργα τοῦ.

Σήμερον παίζεται ὁ «Ἀρχισιδηρουργὸς», τὸ ἐπέρχον οἰκογενειακὸν δράμα τοῦ Γεωργίου, "Ὀνδ μὲ πολὺ λοῦσο, μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλειαν καὶ μὲ ὅλον τὸν θίασον ἐπὶ σκηνῆς. Τὸ ἔργον εἶναι ἀπὸ τὰ γνωστότερα καὶ ἀγαπητότερα διὰ τὴν ὀρφανὴν οἰκογενειακὴν του ἀλόδοσιν, τὰς δυνατὰς του συγκρούσεις, τὴν εὐγένειαν καὶ τριψεροτήτα τοῦ ἤθους. Ὁ κ. Βείκης ὁ διδάξας αὐτὸ ἐπὶ μακραν σειραν ἐτῶν εἰς τὸν θίασον Κυβέλης θὰ παρουσιασθῇ εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς δυνατωτέρους ρόλους τοῦ. Ἡ κ. Ἰατρίδου ὡς Κλαίρη εἰς μιὰν νέαν τὴς ἐπιτυχίαν. Ὁ κ. Νέζερ ἀμίμητος εἰς τὸν ρόλον τοῦ Νεοπλουτοῦ Μουλινέ. Ἐπίσης ἡ κυρία Γαλάτη ὡς Μαρκησία ντὲ Μπολέ. Ὁ κ. Βαλέττας ἡ κ. Λίζα Καβρίδου, ὁ κ. Συφωτῆς, ἡ δκις Κωσταικοπούλου, ὁ κ. Σπηλιόπουλος καὶ ἐν γένει ὅλος ὁ θίασος θὰ παρουσιάσουν μίαν συνολικὴν ἐπιτυχίαν ἀληθῶς ζηλευτήν.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗΝ 11. — «Ἄσσος» διὰ Σμύρνην, Χίον, Παραιά. «Πόλικος» διὰ Λαρδανέλια, Ρωδεστόν, Κῶν)πολιν.

Ἓν καὶ μόνον

εἶναι τὸ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ παλαιὸν ΚΟΝΙΑΚ ἐξ ἀποστάγματος Οἴνου τῶν κ. κ.

ἀδελφῶν ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ
Πειραιῶς

διὰ τοῦτο καὶ ἡ τιμή του εἶναι ἀρίβωτέρα τῶν ἄλλων.

Πωλεῖται εἰς βαρέλια καὶ κιβώτια εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν Ἀντιπροσώπων *Νισσοπολ υ διανάκη* (Μπὰς Φανάρι)

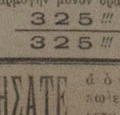

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ ὑπερωκεάνειος πολυσσὸς «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν *29ην Νοεμβρίου*

Π. Μ. Τζωρτζίδης
Ὁ Γενικὸς πράκτωρ
τῆς Ἐθν Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 18351 ΑΘΗΝΑΙ 10 Νοεμβρίου 1.30 μ.μ.

Πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης Βερσαλλιῶν

Ἀφίκετο εἰς Λονδῖνον ὁ Γερμανὸς μεγαλοβιομήχανος Σίνεμπὸς τῆς ἀφῆκεν ὡς τὸν λέγεται ὅτι εἶναι ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀναθεωρήσεως Συνθήκης Βερσαλλιῶν.

Ἡ Γερμανία θὰ ψηφίσῃ νομοσχέδιον κατὰ τῆς ἐμπορικῆς κατοχῆς πείας.

Αἱ ταραχαὶ ἐν Ἰνδίαις

Αἱ ἐν Βομβάῃ ταραχαὶ ἐπανελήφθησαν. Οἱ Ἰνδοὶ κακοποιοῦν Εὐρωπαίους. Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἔλαβε χώραν σημαντικὴ μάχη ἐθναγενῶν κοὐ ἦν ἐφονεύθησαν 6 καὶ ἑτραυματίσθησαν 100 τοιοῦτοι.

Ἰταλικὴ Βουλὴ

Ἡ Ἰταλικὴ Κυνσούλτα ἀρχίζει τὰς ἐργασίας της τὴν πρωΠέμπτην.

Ἀπεργία ἠλεκτροτεχνιτῶν

Μὴ ἐπιτευχθείσης διευθετήσεω; τοῦ ζητήματος τῶν ἠλεκτροτεχνιτῶν, ἐκήρυξαν οὗτοι ἀπεργίαν ἀπὸ προχθές, ἥς ἐξηκολούθησε καὶ σήμερον. Αἱ Ἀθῆναι πλέουν εἰς τὸ σκότος;. Ἡ Κυβέρνησις; ἀπεφάσισε νὰ ἀφ εἰς τοὺς στρατευσίμους; ἐργάτας παρασχεθείσας ἀναστολάς.

Λόγῳ τῆς ἀπεργίας ταύτης πολλαὶ ἐφημερίδες δὲν ἐξεδόθησαν πρωΐναι ἐφημερίδες; διὰ ἐλδοθοῦν εἰς ἡμίφυλλα.

Ἀπόλυσις ὑγειονομικῶν

Ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ ἐφεδροι ἰατροὶ τῶν κλάσεων 1902,—1903 καὶ οἱ ἐφεδροι φαρμακοποιοὶ τοῦ 1909.

Ρωσσικὴ ἀποστολὴ εἰς Βελγιγκτῶνα

Ὁ Ῥῶσσος ἐπίτροπος Λιτβίνωφ ἀνεχώρησεν εἰς Οὐασιγκτῶνα ἐφοδιασμένος μὲ εἰδικὴν ἀποστολὴν παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῶν Ἐξωτερικῶν πολιτικῶν τῆς Ρωσσίας Τσιτσερίν.

Ἀντικατάστασις Κούτση

Τὸν ἀφιχθέντα εἰς Ἀθήνας ἀρχηγὸν τῆς ἐν Κων)τόλει Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς κ. Κούτσην θὰ ἀντικαταστήσῃ εἰς τὴν θέσιν ὁ συνταγματάρχης κ. Πάσσαρης.

ΑΟΥΖΑΣ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ „ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ"
Ἀπὸ τὸν τίτλον
"Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ„
μὲ ἰδιοκτήτην τὸν συντάγματάρχην τοῦ πεζικοῦ
ΧΡΗΣΤΟΝ ΣΑΛΤΕΛΗΝ
καὶ μὲ διευθύνουσ